

Befolkningen i sin Helhed bedst er i Stand til at bære. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag.

Madsen-Miygdal: Til de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde, skal jeg ikke sige videre. Jeg har jo udtalt mig derom under Toldlovens Behandling. Det ærede Medlem bemærkede til Slut, at vi ved denne Stattelov vilde faa Penge ind til Fordel for Arbejderne, nemlig til Alderdomsforsjorgelse og andre Ting. Der-til vil jeg sige: Lad os først blive enige om Reformen i Retning af at løse Arbejderspørgsmaalet; blive vi først enige om at gøre noget virkeligt til Gavn for Arbejderne, komme Pengene nok, det blive vi nok enige om. Jeg tror, at det er den forterte Verden at tale om at tilvejebringe Penge til noget, som maasse ligger langt ude i det fjerne.

Rundfen: Jeg havde ikke tænkt paa at begære Ordet under Forhandlingen her. Denne Olfstat og dens Forhold til Medsættelser paa Toldens Omraade har jeg allerede udtalt mig om under det foregaaende Lovforslags Forhandling, og jeg skal altsaa her kun henvise til mine Udtalelser den Gang og bemærke, at jeg af de Grunde, jeg den Gang anførte, ikke er stemt for at gaa med til Bestatning af bajerf Olf. Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet, er en Udtalelse fra den ærede 2den Landsstingsmand for 9de Kreds (Stilling), idet han bemærkede, at denne Skat ikke vilde blive følelig for Forbrugerne, men vilde blive baaret af Producenterne. Det forekommer mig, at dette staar i meget væsentlig Modstrid med en Udtalelse af det ærede Medlem, som først havde Ordet under denne Sags Behandling, idet han mente, at denne Afgift vilde blive meget trykkende for Producenterne, og det staar ogsaa i Modstrid med, hvad man let kan tænke; thi hvis Producenternes Fortjeneste er saaledes, at de ville kunne bære denne Skat eller en væsentlig Del deraf, saa maa de nu tjene 5—6 Millioner Kr. om Aaret mere, end de behøve at tjene; de ville altsaa kunne holde deres Fabrikker gaaende med en Mindreindtægt af 5—6 Millioner Kr. Jeg tror dog ikke, at Bryggerierjernes Stilling er saa gunstig, at de kunne taale at miste 5—6 Millioner Kr. uden at mærke til det. Jeg tror ikke, at Producenterne ville komme til at bære denne Skat, men at Forbrugerne ville komme til at bære denne ligesom alle andre indirekte Skatter. Da jeg er en principiel Modstander af indirekte Skatter, navnlig af de indirekte Skatters Forøgelse, kan jeg ikke gaa med til dette Lovforslag.

Finansministeren (Estrup): Der er kun rejst Modstand mod selve Lovforslaget af det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Madsen) og af den ærede Taler, som nu satte sig. Naar Modstanden støttes paa, at de Herrer ere saa bestemte imod den indirekte Bestatning, forekommer det mig egentlig, at denne Modbydelighed for indirekte Skatter ikke kan foranledige til at ville modsætte sig dette Lovforslag; thi Skattens Udbytte vil jo tjene til i alt væsentligt at afløse indirekte Skatter. Det er altsaa kun en Forlæggelse af en indirekte Skat, som nu er, til et andet Grundlag.

Imod Lovforslagets enkelte Bestemmelser er der fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Tvede) fremkommet Indvendinger dels mod de Bestemmelser, der bleve vedtagne af Landsstinget i forrige Samling, og dels mod de Forandringer, som jeg denne Gang har tilladt mig at foreslaa i Lovforslaget. Hvad disse sidste angaar, saa indskrænke de sig til, som jeg allerede har bemærket ved Forslagets Fremættelse her i Tinget, at nogle Bødebestemmelser ere blevne stærkede. Det er Bødebestemmelser angaaende de Tilfælde, hvor Overtrædelser af Lovbuddet ikke er stet forsætlig, eller rettere sagt, hvor man ikke kan bevise, at den er stet forsætlig. Det er netop den overordentlige Kansselighed, der er ved at føre et saadant Bevis for, at Overtrædelser er stet forsætlig for at besvige Statskassen, som har foranlediget, at man har anset det for rigtigt, at Bøden, ogsaa i det Tilfælde, hvor Bevis ikke kan føres for Forsætligged, er klækkelig. Man er gaaet ud fra, at i mangfoldige Tilfælde vil Overtrædelser være forsætlig, uden at det er muligt at bevise det, og jeg tror nok, at det haade absolut taget og endnu mere, naar man ser hen til Omfanget af de Virksomheder, som disse Bødebestemmelser ere beregnede paa, maa indrømmes, at det vil være forsigtigt ikke at nedsætte Bøderne for de ubevislig tvivagtige Forseelser saa lavt, som man vedtog ved Behandlingen her i forrige Samling. — Det er jo, som ogsaa det ærede Medlem (Tvede) erindrede, saa, at der er foreslaaet i § 18 at give en Bemyndigelse til at nedsætte Bøden, endog til helt at estergive Bøden i de Tilfælde, hvor man mener, at Forseelsen ikke har været forsætlig, og jeg tror, at naar man ser hen til, paa hvilken Maade en ganske tilsvarende Bemyndigelse nu benyttes og har været benyttet i lange Tider, ved Overtrædelser af Toldloven, behøver man ikke at frygte for, at man fra Administrationens Side vil være strengere ved Opkrævningen af saadanne Bøder end høist fornødent.

Det er bemærket af en æret Taler, lige-